

OBRAZLOŽITEV:

I. PRAVNA PODLAGA:

Pravna podlaga za sprejem Odloka o gospodarskih javnih službah v Mestni občini Murska Sobota je 21. ter 61. člen Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/2007-UPB2, 27/2008 Odl.US:Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/2008, 100/2008 Odl.US: U-I-427/06-9, 79/2009, 51/2010, 40/2012-ZUJF, 14/2015-ZUUJFO), 6. člen Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ (Uradni list RS, št. 32/1993, 30/1998, 127/2006, 38/2010-ZUKN, 57/2011) in 17. člen Statuta Mestne občine Murska Sobota (Uradni list RS, št. 23/2007-uradno prečiščeno besedilo, 49/2010).

II. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ODLOKA

Mestni svet Mestne občine Murska Sobota je na podlagi 3., 4., 6. in 7. člena **Zakona o gospodarskih javnih službah** (Uradni list RS, št. 32/1993) sprejel **Odlok o lokalnih gospodarskih javnih službah v Mestni občini Murska Sobota** (Uradni list RS, št. 32/1993, 85/1999, 93/2007).

V 4. členu navedenega odloka je Mestni svet Mestne občine Murska Sobota določil nekatere dejavnosti, ki v skladu z veljavnimi predpisi ne sodijo v okvir pravnega režima lokalnih gospodarskih javnih služb. Tako je mestni svet:

- v prvi alineji prvega odstavka 4. člena določil, da je dejavnost gospodarske javne službe oskrba s pitno vodo, upravljanje, vzdrževanje in obnova vodo preskrbovalnih objektov in naprav (na tem mestu moramo opomniti, da 149. člen Zakona o varstvu okolja /ZVO-1/ določa, da je obvezna občinska gospodarska javna služba varstva okolja oskrba s pitno vodo);
- v četrti alineji prvega odstavka 4. člena določil, da je dejavnost gospodarske javne službe odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih in padavinskih voda (na tem mestu moramo opomniti, da 149. člen Zakona o varstvu okolja /ZVO-1/ določa, da je obvezna občinska gospodarska javna služba odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode);
- v peti alineji prvega odstavka 4. člena odloka določil, da je dejavnost obvezne gospodarske javne službe upravljanje, vzdrževanje in obnova kanalizacijskih in ostalih objektov in naprav (navedena dejavnost sodi, v skladu z določilom 149. člena Zakona o varstvu okolja /ZVO-1/ v okvir dejavnosti obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode);
- v sedmi alineji prvega odstavka 4. člena določil, da je dejavnost lokalne gospodarske javne službe gospodarjenje s stavbnimi zemljišči (gospodarjenje s stavbnimi zemljišči od leta 2003 po razveljavitvi Zakona o stavbnih zemljiščih /ZSZ/ ni več obvezna gospodarska javna služba. Ravnanje s stvarnim premoženjem občine (v okviru katerega spadajo tudi stavbna zemljišča), ureja veljavni Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti /ZSPDSLS/);
- v osmi alineji 4. člena odloka določil, da je dejavnost lokalne gospodarske javne službe upravljanje in vzdrževanje stanovanjskega fonda v lasti mestne občine (navedena dejavnost sodi v okvir ravnanja s stvarnim premoženjem, kar ureja veljavni Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti /ZSPDSLS/. Ob tem moramo opomniti, da navedene dejavnosti ni mogoče podrediti posebnemu pravnemu režimu gospodarske javne službe v skladu z določili 4. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/);
- v deveti alineji 4. člena odloka določil, da je dejavnost lokalne gospodarske javne službe oskrba s toplotno energijo in plinifikacija (na tem mestu moramo opomniti, da se po Energetskem zakonu /EZ-1/ kot izbirna gospodarska javna služba opravlja dejavnost distribucije toplote in dejavnost distribucije drugih energetskih plinov);
- v deseti alineji 4. člena odloka določil, da je dejavnost lokalne gospodarske javne službe javna razsvetljava in svetlobno signalne naprave cestne prometne signalizacije in opreme

- (navedena dejavnost sodi, v skladu z določili veljavnega Zakona o cestah /ZCes-1/, v okvir dejavnosti občinske gospodarske javne službe vzdrževanja občinskih javnih cest);
- v enajsti alineji 4. člena odloka določil, da je dejavnost lokalne gospodarske javne službe plakativiranje in okraševanje mesta in naselij (na tem mestu moramo opomniti, da navedene dejavnosti ni mogoče podrediti posebnemu pravnemu režimu gospodarske javne službe v skladu z določili 4. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/);
 - v trinajsti alineji 4. člena odloka določil, da je dejavnost lokalne gospodarske javne službe upravljanje in vzdrževanje objektov za šport in rekreacijo (navedena dejavnost sodi v okvir ravnanja s stvarnim premoženjem, kar ureja veljavni Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti /ZSPDSLS/. Ob tem moramo opomniti, da navedene dejavnosti ni mogoče podrediti posebnemu pravnemu režimu gospodarske javne službe v skladu z določili 4. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/);
 - v štirinajsti alineji 4. člena odloka določil, da je dejavnost lokalne gospodarske javne službe upravljanje in vzdrževanje mestne tržnice in izvajanje sejemskih prireditev (navedena dejavnost sodi v okvir ravnanja s stvarnim premoženjem, kar ureja veljavni Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti /ZSPDSLS/. Ob tem moramo opomniti, da navedene dejavnosti ni mogoče podrediti posebnemu pravnemu režimu gospodarske javne službe v skladu z določili 4. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/);
 - v petnajsti alineji 4. člena odloka določil, da je dejavnost lokalne gospodarske javne službe vzdrževanje parkov, nasadov, zelenic ter vseh drugih zelenih površin (navedena dejavnost, v skladu z določilom 149. člena Zakona o varstvu okolja /ZVO-1/, sodi v okvir obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja urejanja in čiščenja javnih površin);
 - v šestnajsti alineji 4. člena odloka določil, da je dejavnost lokalne gospodarske javne službe urejanje odprtih in pokritih javnih parkirišč ter urejanja parkiranja (navedena dejavnost, v skladu z določilom 149. člena Zakona o varstvu okolja /ZVO-1/, sodi v okvir obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja urejanja in čiščenja javnih površin);

1. Pravna ureditev lokalnih gospodarskih javnih služb v Republiki Sloveniji

V skladu z določilom prvega odstavka 140. člena Ustave Republike Slovenije /Ustava RS/ (Uradni list RS, št. 33/1991-I, 42/1997-UZ68, 66/2000-UZ80, 24/2003-UZ3a, 69/2004-UZ43, 69/2004-UZ43, 69/2004-UZ50, 68/2006-UZ121, 140, 143, 47/2013-UZ148, 47/2013-UZ90, 97, 99) 'spadajo v pristojnost občine zadeve, ki jih občina lahko ureja samostojno in ki zadevajo samo prebivalce občine'.

Omenjena določba prvega odstavka 140. člena Ustave RS poudarja avtonomijo lokalne skupnosti pri urejanju zadev lokalnega pomena. Občina v okviru ustave in zakonov samostojno ureja lokalne zadeve javnega pomena, ki so določene z **Zakonom o lokalni samoupravi /ZLS/** (Uradni list RS, št. 94/2007-UPB2, 76/2008, 79/2009, 51/2010, 40/2012-ZUJF, 14/2015-ZUUJFO), s področnimi zakoni ter s splošnimi akti občine (statutom, odloki).

Na podlagi navedenega določila 140. člena Ustave RS ter v skladu z določilom 21. člena veljavnega Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ 'občina samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena (izvirne naloge), ki jih določi s splošnim aktom ali so določene z zakonom'. Tako občina 'za zadovoljevanje potreb svojih prebivalcev v okviru svojih pristojnosti ureja, upravlja in skrbi za lokalne javne službe'.

V skladu z določilom 61. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ 'občina zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih v skladu z zakonom določi s svojim splošnim aktom in javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom (lokalne javne službe)'.

Opravljanje lokalnih javnih služb zagotavlja občina:

- neposredno v okviru občinske uprave,
- z ustanavljanjem javnih zavodov in javnih podjetij,

- z dajanjem koncesij,
- na drug način, določen v skladu z zakonom.

Način in oblike izvajanja gospodarskih javnih služb določa **Zakon o gospodarskih javnih službah /ZGJS/** (Uradni list RS, št. 32/1993, 30/1998, 30/1998-ZZLPP0, 127/2006-ZJZP, 38/2010-ZUKN, 57/2011-ORZGJS40).

V skladu z določilom 3. člena **Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/** (vrste gospodarskih javnih služb) so 'gospodarske javne službe republiške in lokalne in so lahko **obvezne in izbirne**. Obvezna gospodarska javna služba se določi z zakonom.

Način opravljanja republiške gospodarske javne službe predpiše Vlada Republike Slovenije z uredbo, **lokalna skupnost** pa **z odlokom** tako, da je zagotovljeno njeno izvajanje v okviru funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov.

Tehnični, oskrbovalni, stroškovni, organizacijski in drugi standardi ter normativi za opravljanje gospodarskih javnih služb se urejajo s predpisi pristojnih ministrov.'

Ne glede na način izvajanja (opravljanja) gospodarske javne službe, režim dejavnosti ureja država oziroma **lokalna skupnost**. Glede na navedeno določilo 3. člena, Zakon o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ predvideva izdajo posebnega predpisa (**odlok lokalne skupnosti**) o načinu opravljanja lokalne javne službe, s katerim se uredijo: • pogoji za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin, • viri financiranja in način njihovega oblikovanja (v tem okviru tudi cenovni režim), • pravice in obveznosti uporabnikov in • položaj infrastrukture, namenjene izvajanju javne službe. Omenjeno izhaja iz določila 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ (način opravljanja), ki določa, da se 's predpisom iz drugega odstavka 3. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (**odlokom lokalne skupnosti**) za posamezno gospodarsko javno službo predpiše:

- **organizacijska in prostorska zasnova** njihovega opravljanja po vrstah in številu izvajalcev (v režijskem obratu, gospodarskem javnem zavodu, javnem podjetju, na podlagi koncesije),
- **vrsta in obseg javnih dobrin ter njihova prostorska razporeditev,**
- **pogoji za opravljanje in uporabo javnih dobrin,**
- **pravice in obveznosti uporabnikov,**
- **viri financiranja gospodarskih javnih služb in način njihovega oblikovanja,**
- **vrsta in obseg objektov in naprav,** potrebnih za opravljanje gospodarske javne službe, ki so lastnina republiške ali **lokalne skupnosti** ter del njihove javne lastnine, ki je javno dobro in varstvo, ki ga uživa ter
- **drugi elementi pomembni za opravljanje in razvoj gospodarske javne službe.'**

S predpisom (odlokom) lokalne skupnosti se lahko uredijo vprašanja v zvezi z javno službo, ki so v javnem interesu, ne glede na to v kakšni obliki se bo izvajala javna služba. Ta predpis naj bi tudi že določal, v kakšni obliki se bo izvajala javna služba. V predpisu (odloku) lokalne skupnosti se torej uredijo vsa vprašanja, ki so zaradi javnega interesa pomembna pri gospodarski javni službi - gre torej za javnopravno regulacijo javne službe.

V skladu z drugim odstavkom 9. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (raba objektov in naprav) '**lahko lokalna skupnost predpiše** pogoje in način javne, posebne in podrejene rabe objektov in naprav, namenjenih za izvrševanje lokalnih gospodarskih javnih služb'.

V skladu z določilom 10. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (subsidiarna uporaba zakona) pa se '**določbe zakona uporabljajo, če s posebnim zakonom posamezna vprašanja niso drugače urejena**'.

2.1 Lokalne gospodarske javne službe

2.1.1 Zakonska ureditev

Kot navedeno so lokalne gospodarske javne službe lahko obvezne in izbirne. Obvezna lokalna gospodarska javna služba se določi z zakonom, izbirno pa določi občina s svojim predpisom (odlokom). Na tem mestu je potrebno opomniti, da v teoriji in praksi, glede na možnost odločitve občine o tem, katere dejavnosti bodo podrejene posebnemu javnopravnemu režimu javne službe, ločimo dvojne vrste izbirnih gospodarskih javnih služb in sicer izbirne javne službe, ki jih kot takšne določi zakonodajalec z zakonom; v tem primeru se občina, kadar gre za lokalne gospodarske javne službe odloči ali bo izbirno javno službo izvajala ali ne in izbirne javne službe, ki jih določi posamezna občina. V zvezi s to opredelitvijo se zastavlja vprašanje ali je, glede na zakonsko dikcijo (2. in 3. člen ZGJS), lahko (npr. s strani občine - z odlokom) določena kot izbirna gospodarska javna služba dejavnost, ki ni bila že pred tem z zakonom (kot to zahteva določilo 2. člena ZGJS) določena kot izbirna gospodarska javna služba. Iz dikcije 1. odstavka 3. člena Zakona o gospodarskih javnih službah, ki določa, da se obvezna gospodarska javna služba določi z zakonom, bi lahko sklepali tudi drugače - občina (ali država) bi lahko določila kot izbirno gospodarsko javno službo tudi dejavnost, ki pred tem še ni bila z zakonom določena kot izbirna gospodarska javna služba, seveda ob upoštevanju kriterijev iz 1. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da je gospodarska javna služba dejavnost, s katero se zagotavljajo materialne javne dobrine kot proizvodi in storitve, katerih trajno in nemoteno proizvodnjo v javnem interesu zagotavlja RS oziroma občina ali druga lokalna skupnost zaradi zadovoljevanja javnih potreb, kadar in kolikor jih ni mogoče zagotavljati na trgu. Na takšno razlago bi bilo mogoče sklepati tudi iz dikcije 61. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/, ki določa, da občina zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih v skladu z zakonom sama določi in javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom. Ob tem pa je potrebno upoštevati še določilo 5. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da je uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z obveznimi gospodarskimi javnimi službami, načeloma obvezna; uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z izbirnimi gospodarskimi javnimi službami pa načeloma neobvezna (razen, če zakon ali na njegovi podlagi izdan predpis oziroma odlok občine za posamezne primere ne določa drugače).

Glede na opisano nejasnost Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ (neusklajenost med določilom 2. in 3. člena) je, ob teleološki razlagi zakonskih določil, potrebno izhajati iz ugotovitve, da pomeni določitev dejavnosti za gospodarske javne službe in posledično vzpostavitev posebnega, javnopravnega režima teh dejavnosti tako velik poseg v ustavno načelo gospodarske pobude (74. člen Ustave RS), da lahko samo zakon 'izvzame' določeno (gospodarsko) dejavnost iz sfere zasebnega in ko, z vzpostavitvijo režima javne službe 'prenese' v sfero javnega kot izbirno gospodarsko javno službo. Tako razlago pa dopušča tudi navedeni 61. člen Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/, pri čemer določba tega člena, ki določa, da *'občina zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih v skladu z zakonom določi s svojim splošnim aktom'*, ne pomeni, da občina z odlokom vzpostavi režim gospodarske javne službe nad določeno dejavnostjo, temveč da lahko z odlokom določi, da se bodo na njenem območju opravljal tudi določene gospodarske javne službe, ki jih je zakon določil kot 'izbirne' lokalne gospodarske javne službe. Občina mora torej zagotoviti opravljanje tistih javnih služb, ki so z zakonom določene kot obvezne gospodarske javne službe, medtem ko se glede izbirnih javnih služb (določenih z zakonom) prosto odloča.

Ob tem pa je potrebno opozoriti, da bi nasprotna razlaga (da torej občina lahko določi kot gospodarsko javno službo katerokoli tržno dejavnost, ki izpolnjuje kriterije 1. člena ZGJS) lahko pripeljala do situacije, v kateri bi v nekaterih občinah določene dejavnosti bile javne službe, v drugih pa bi se iste dejavnosti opravljal kot tržne dejavnosti. Takšna situacija bi pa bila nedopustna tudi z vidika ustavnega načela enakosti pred zakonom (14. člen Ustave RS) in določbe 15. člena Ustave RS, ki določa, da je mogoče samo z zakonom predpisati način uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, če je to nujno zaradi same narave posamezne pravice ali svoboščine ter tudi s stališča pravne varnosti državljanov (oziroma občanov).

Nasprotno stališče pa lahko zasledimo v praksi Ustavnega sodišča RS, ki je v svoji odločbi št. U-I-49/95 (Uradni list RS, št. 24/99) v para. 8 navedlo, 'da se obvezne gospodarske javne službe določijo z zakonom, kar pomeni, da sta to vrsto javnih služb Vlada oziroma lokalna skupnost dolžni zagotavljati na podlagi samega zakona. Dejavnosti, ki z zakonom niso opredeljene kot obvezne gospodarske javne službe, se lahko določijo kot izbirne. Iz navedenega izhaja, da lahko Vlada oziroma lokalna skupnost sami odločata, ali se bodo poleg dejavnosti, ki so obvezne javne službe, kot javna služba opravljale še kakšne druge dejavnosti, če so seveda izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 1. člena ZGJS (trajno in nemoteno proizvajanje javnih dobrin v javnem interesu zaradi zagotavljanja potreb, kadar in kolikor jih ni mogoče zagotavljati na trgu).'

Izhajajoč iz slednjega primera je tako odločitev o dejavnosti izbirne gospodarske javne službe v pristojnosti vlade, kadar gre za republiške in v pristojnosti samoupravne lokalne skupnosti, kadar gre za lokalne gospodarske javne službe. Ob navedenem pa moramo omeniti še določilo 4. člena veljavnega Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki je določil, da lahko vlada na podlagi pooblastila iz zakona z uredbo oziroma samoupravna lokalna skupnost (občina) z odlokom predpiše, da se poleg proizvodov in storitev, katerih trajno in nemoteno proizvajanje v javnem interesu zagotavlja Republika Slovenija zaradi zadovoljevanja javnih potreb, kadar in kolikor jih ni mogoče zagotavljati na trgu, zagotavljajo še drugi proizvodi in storitve na način in v oblikah, ki jih Zakon o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ določa za gospodarske javne službe, kadar:

- a. so takšne dejavnosti pogoj za izvrševanje nalog iz njene pristojnosti,
- b. so takšne dejavnosti pogoj za izvrševanje gospodarskih, socialnih ali ekoloških funkcij države oziroma lokalne skupnosti,
- c. republika ali lokalna skupnost prevzame subsidiarno sanacijsko odgovornost (4. člen ZGJS).

Z navedenim je zakonodajalec dejansko sprejel kriterije, na podlagi katerih bi lahko občine samostojno določile gospodarske dejavnosti v katerih je prisoten javni interes in uredile celokupnost pravnih razmerij v zvezi z izvajanjem dejavnosti gospodarske javne službe v skladu z zakonom. Seveda pa moramo na tem mestu ponovno opomniti na ustavno omenjeno omejitev svobodnega določanja gospodarskih dejavnosti v katerih je prisoten javni interes. Svoboda odločitve je v danem primeru omejena z svobodo gospodarske pobude, določeno v prvem odstavku 74. člena Ustave RS. Ustavno zagotovljena svobodna gospodarska pobuda obsega na eni strani svobodo vsakršne odločitve o opravljanju gospodarske dejavnosti, kar pomeni, da je ustavno zagotovljeno svobodno sprejemanje gospodarskih odločitev na podjetniški ravni na drugi strani pa omejuje nosilce oblasti (tudi občine), da bi izvajanje neke gospodarske dejavnosti prosto podredile posebnemu javnopravnemu režimu javne službe in jo izvzele iz sistema delovanja tržnih zakonitosti. Dopustno omejitev svobodne gospodarske pobude predstavlja vzpostavitev pravne ureditve, ki temelji na ustavni določbi tretjega odstavka navedenega 74. člena Ustave RS, da se gospodarske dejavnosti ne smejo izvajati v nasprotju z javno koristjo.¹ Javna korist na gospodarskem področju je pravni standard, ki ga Ustava RS ne pojasnjuje. Ker pa preširoko razumevanje javne koristi ne bi bilo skladno z Ustavo RS, je na tem mestu potrebno sprejeti legalitetno načelo, po katerem je v nasprotju z Ustavo RS tako izvajanje gospodarske dejavnosti, ki je v nasprotju z načeli ustavne ureditve. Po tem stališču pa se ni potrebno sklicevati na pravni standard, kadar sama zakonodaja konkretizira pojem javne koristi oziroma prepoveduje določena ravnanja.²

Glede na navedeno med obvezne lokalne gospodarske javne službe (določene z zakonom), ki jih v javnem interesu zagotavlja občina zaradi zadovoljevanja javnih potreb (1., 3. člen ZGJS)) štejemo javne službe s področja:

1. **varstva okolja: Zakon o varstvu okolja /ZVO-1/** (Uradni list RS, št. 39/2006-UPB1, 49/2006-ZMetD, 66/2006 Odl.US: U-I-51/06-10, 33/2007-ZPNačrt, 57/2008-ZFO-1, 70/2008, 108/2009, 108/2009-ZPNačrt-A, 48/2012, 57/2012, 92/2013), ki ureja varstvo okolja pred

¹ Tako Ustavno sodišče RS v obrazložitvi odločbe (para. 8) št. U-I-49/95 (Uradni list RS, št. 24/1999).

² Ustavno sodišče RS je npr. v zadevi v zvezi z opravljanjem dimnikarske dejavnosti (ki je po veljavnem ZVO-1 državna (republiška) javna služba) glede vsebine pojma javna korist zapisalo: 'Po 74. členu je gospodarska pobuda svobodna, vendar pa se gospodarska dejavnost ne sme izvajati v nasprotju z javno koristjo. Vsebinska in mejna javne koristi so razvidne iz zakonske ureditve posameznega področja.'

obremenjevanjem in čigar namen je spodbujanje in usmerjanje takšnega družbenega razvoja, ki omogoča dolgoročne pogoje za človekovo zdravje, počutje in kakovost njegovega življenja ter ohranjanja biotske raznovrstnosti, v prvem odstavku 149. členu določa, da 'so obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja:

1. oskrba s pitno vodo,
2. odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode,
3. zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov,
4. obdelava določenih vrst komunalnih odpadkov,
5. odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov in
6. urejanje in čiščenje javnih površin.'

V skladu z določilom četrtega odstavka navedenega 149. člena zagotovi občina izvajanje navedenih javnih služb skladno s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

Ob navedenem so občine zavezane upoštevati tudi predpis vlade, ki ga ta izda na podlagi izvršilne klavzule, določene v tretjem odstavku 149. člena Zakona o varstvu okolja /ZVO-1/. V navedenem predpisu vlada podrobneje predpiše: • vrste dejavnosti, komunalnih odpadkov in nalog, ki se izvajajo v okviru javnih služb iz prvega odstavka 149. člena ZVO-1; • metodologijo za oblikovanje cen, oskrbovalne standarde in tehnične, vzdrževalne, organizacijske ter druge ukrepe in normative za opravljanje javnih služb iz prvega odstavka 149. člena ZVO-1 (149. člen ZVO-1).

Poleg navedenega pa lahko občina na podlagi določila petega odstavka 97. člena Zakona o varstvu okolja /ZVO-1/ 'neposredno ali kot lokalno gospodarsko javno službo zagotavlja podrobnejši ali posebni monitoring stanja okolja, zbrane podatke pa mora brezplačno posredovati ministrstvu pristojnemu za varstvo okolja.'

2. občinskih javnih cest: Zakon o cestah /ZCes-1/ (Uradni list RS, št. 109/2010, 48/2012, 36/2014-Odl US) določa obvezno gospodarsko javno službo rednega vzdrževanja javnih cest, ki obsega vzdrževalna dela za ohranjanje javnih cest v stanju, ki zagotavlja varnost in prevoznost cest, nadzor nad stanjem javnih cest in cestnega sveta ter vzpostavitev prevoznosti cest ob naravnih in drugih nesrečah. Način izvajanja gospodarske javne službe rednega vzdrževanja občinskih cest določi občina.
3. zaščite živali: Zakon o zaščiti živali /ZZZiv/ (Uradni list RS, št. 38/2013-UPB3), ki ureja odgovornost ljudi za zaščito živali (1. člen ZZZiv) v 27. členu določa, da 'se zapuščenim živalim zagotovi pomoč, oskrba in namestitev v zavetišču.

Zagotovitev zavetišča pa je lokalna zadeva javnega pomena, ki se izvršuje kot javna služba, pri čemer mora biti na vsakih 800 registriranih psov v občini zagotovljeno eno mesto v zavetišču.

Imetnik zavetišča je lahko občina oziroma vsaka fizična ali pravna oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

Izpolnjevanje predpisanih pogojev za začetek delovanja zavetišča ugotavlja upravni organ pristojen za veterinarstvo v upravnem postopku.'

V skladu z določilom 28. člena Zakona o zaščiti živali /ZZZiv/ 'imetnik zavetišča opravlja naslednje naloge:

- sprejema prijave o zapuščenih živalih,
- zagotavlja potrebno veterinarsko pomoč zapuščenim živalim,
- zagotavlja ulov, prevoz, namestitev in oskrbo zapuščenih živali v zavetišču,
- skrbi za iskanje skrbnikov teh živali oziroma prodajo ali oddajo živali novim skrbnikom,
- skrbi za ažurno vodenje registra psov, ki ga enkrat letno posreduje lokalni skupnosti.'

V skladu z določilom 33. člena Zakona o zaščiti živali /ZZZiv/ imetnik zavetišča pridobi sredstva za vzpostavitev zavetišča iz naslednjih virov:

- proračuna lokalne skupnosti,
- proračuna Republike Slovenije za gradbena dela in opremo, vendar največ do višine 50% njihove dejanske vrednosti, če je investicija v skladu s pogoji, ki jih predpiše minister,
- drugih virov (darila, donacije, ipd.).

4. **pokopališke in pogrebne dejavnosti: Zakon o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč /ZPPDUP/** (Uradni SRS, št. 34/1984, SFRJ, št. 83/1989, RS, št. 26/1990, SRS, št. 5/1990, RS, št. 17/1991-I, 10/1991, 13/1993, 66/1993, 66/2000 Odl.US: U-I-48/97-12, 61/2002 Odl.US: U-I-54/99-14, 110/2002, 2/2004) določa, da je pokopališka in pogrebna dejavnost ter urejanje pokopališč **komunalna dejavnost posebnega družbenega pomena**. Kot določa Zakon o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč /ZPPDUP/, opravljajo pokopališko in pogrebno dejavnost ter urejajo pokopališča komunalne organizacije in krajevne skupnosti (občine) (3. člen ZPPDUP).
5. **varstva pred požarom: Zakon o varstvu pred požarom /ZVPoz/** (Uradni list RS, št. 3/2007-UPB1, 9/2011, 83/2012), ki ureja sistem varstva pred požarom v 3. členu določa dejavnost, ki jo opravljajo gasilske enote kot obvezno javno službo, ob tem pa lahko občine določijo dejavnosti varstva pred požarom, ki se opravljajo kot neobvezne (izbirne) javne službe.

Med izbirne lokalne gospodarske javne službe (določene z zakonom), ki jih v javnem interesu zagotavlja občina zaradi zadovoljevanja javnih potreb (1., 3. člen ZGJS) pa štejemo javne službe s področja:

6. **oskrbe z energijo: Energetski zakon /EZ-1/** (Uradni list RS, št. 17/2014) določa, da je dejavnost operaterja distribucijskega sistema izbirna lokalna gospodarska javna služba, ki obsega: • izvajanje distribucije; • varno, zanesljivo in učinkovito obratovanje in vzdrževanje distribucijskega sistema v ekonomsko sprejemljivih pogojih, z obveznim upoštevanjem varovanja okolja in energetske učinkovitosti; • razvoj distribucijskega sistema ob upoštevanju predvidenih potreb uporabnikov sistema ter zahtev varnega in zanesljivega obratovanja sistema; • zagotavljanje dolgoročne zmožljivosti distribucijskega sistema, da omogoča razumne zahteve za priključitev na sistem in dostop do njega; • zagotavljanje zanesljivosti dobave zemeljskega plina z ustrezno zmožljivostjo in zanesljivostjo omrežja; • zagotavljanje potrebnih podatkov uporabnikom sistema, da lahko učinkovito uveljavljajo dostop do sistema in njegovo uporabo (218. člen EZ-1). Ob navedenem se lahko kot izbirna lokalna gospodarska javna služba določi dejavnost distribucije toplote in dejavnost distribucije drugih energetskih plinov (283. člen EZ-1).
7. **upravljanja s pristanišči oziroma vstopno-izstopnimi mesti: Zakon o plovbi po celinskih vodah /ZPCV/** (Uradni list RS, št. 30/2002), ki ureja varnost plovbe po celinskih vodah v 14. členu določa, da je upravljanje s pristanišči oziroma vstopno-izstopnimi mesti izbirna gospodarska javna služba. Občina lahko s splošnim aktom podeli koncesijo za upravljanje s pristanišči ter vstopno-izstopnimi mesti. Za podelitev koncesije se smiselno uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo gospodarske javne službe.
8. **prevoz potnikov po žičniških napravah: Zakon o žičniških napravah za prevoz oseb /ŽŽNPO/** (Uradni list RS, št. 126/2003, 56/2013, 33/2014), ki ureja pogoje javnega prevoza oseb po žičniških napravah in gospodarske javne službe tega prevoza v 38. členu določa, da lahko lokalna skupnost (občina) določi, da se javni prevoz potnikov po žičniških napravah opravlja kot izbirna lokalna gospodarska javna služba. Občina lahko določi, da se javni prevoz potnikov kot javna služba opravlja po naslednjih žičniških napravah: 1. žičniških napravah, razen vlečnic, na območju mesta; 2. žičniških napravah, razen vlečnic, ki pomenijo nadaljevanje ali povezavo linijskega prevoza v mestnem prometu, in 3. žičniških

napravah, razen vlečnic, ki pomenijo edino ali nujno dodatno povezavo z naseljenim območjem na gori, ali sicer težko dostopnim območjem. V predpisu, s katerim občina določi javno službo, mora določiti tudi žičniške naprave, na katerih se opravlja javna služba oziroma lokacije teh naprav, ki so infrastruktura javne službe.

9. **monitoring stanja okolja: Zakon o varstvu okolja /ZVO-1/** v 97. členu določa, da lahko občina neposredno ali kot lokalno gospodarsko javno službo zagotavlja podrobnejši ali posebni monitoring stanja okolja, zbrane podatke pa mora posredovati ministrstvu.
10. **geodetska dejavnost: Zakon o geodetski dejavnosti /ZGeoD-1/** (Uradni list RS, št. 77/2010) v 35. členu določa, da lokalno geodetsko službo zagotavlja samoupravna lokalna skupnost. Lokalna geodetska skupnost obsega vzpostavitev, vodenje in vzdrževanje katastrov gospodarske infrastrukture ter posredovanje podatkov o omrežjih in objektih gospodarske infrastrukture v zbirni kataster gospodarske infrastrukture, lahko pa tudi vzpostavitev, vodenje in vzdrževanje podatkov v bazi topografskih podatkov ter druge naloge lokalnega pomena. Organizira se lahko v okviru občinske uprave ali skupne občinske uprave, lahko pa jo samoupravna lokalna skupnost poveri geodetskemu podjetju s koncesijo. Koncesija se podeli po postopku in na način, ki ga določa zakon, ki ureja gospodarske javne službe.
11. **linijski prevozi v mestnem prometu: Zakon o prevozi v cestnem prometu /ZPCP-2/** (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 - popr., 123/08, 28/10, 49/11, 40/12 - ZUJF, 57/12 in 39/13) v 53. členu določa, da organizacijo in način izvajanja linijskih prevozov v mestnem prometu lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.
12. **Vzdrževanje prometnih površin, objektov in naprav na, ob ali nad vozišči državnih cest, ki so v funkciji javnih površin naselja: Zakon o cestah /ZCes-1/** v 62.členu določa, da občine vzdržujejo prometne površine, objekte in naprave na, ob ali nad voziščem državne ceste, ki so v funkciji javnih površin naselja in sicer odstavne pasove, odstavne niše, parkirne površine, avtobusna postajališča in podobne prometne površine, podhode in nadhode za pešce in kolesarje, cestno razsvetljavo, semaforje ter drugo prometno signalizacijo, kolesarske steze in pločnike ter zelene površine in urbano opremo.

2.1.2 Oblike zagotavljanja gospodarskih javnih služb

Občina lahko v skladu z določilom 6. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ zagotovi opravljanje gospodarskih javnih služb v naslednjih oblikah: 1. režijskem obratu, 2. javnem gospodarskem zavodu, 3. javnem podjetju ali 4. s podelitvijo koncesije.

2.1.2.1 Režijski obrat

Občina lahko zagotovi izvajanje gospodarske javne službe v obliki režijskega obrata, kadar bi bilo zaradi majhnega obsega ali značilnosti službe neekonomično ali neracionalno ustanoviti javno podjetje ali podeliti koncesijo. Režijski obrat se organizira kot organizacijska enota uprave oziroma službe občine. Organiziran je lahko kot samostojen ali nesamostojen režijski obrat. Organizacijo in delovno področje režijskega obrata pa določi občinski svet v okviru organizacije in delovnega področja občinske uprave na predlog župana. Zakon o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ izrecno določa, da režijski obrat ni pravna oseba (17. člen ZGJS).

2.1.2.2 Javni gospodarski zavod

V obliki javnega gospodarskega zavoda se lahko zagotovi izvajanje lokalne gospodarske javne službe, kadar gre za opravljanje ene ali več lokalnih gospodarskih javnih služb, ki jih zaradi njihove narave ni mogoče opravljati kot profitne oziroma če to ni njihov cilj. Lokalna skupnost ustanovi javni gospodarski zavod za opravljanje ene ali več gospodarskih dejavnosti, kadar se v celoti izvajajo kot neprofitne, njihovo izvajanje pa zahteva samostojno organizacijo izven uprave lokalne skupnosti.

Javni gospodarski zavod ustanovi lokalna skupnost z aktom o ustanovitvi, s katerim se ob statusnih lastnostih določijo tudi sredstva za ustanovitev in začetek dela zavoda, viri, način in pogoji za financiranje dela zavoda ter pravice in obveznosti ustanovitelja in zavoda. Poleg samoupravnega lokalne skupnosti so lahko soustanovitelji javnega gospodarskega zavoda tudi druge pravne ali fizične osebe, vendar njihovi ustanoviteljski deleži skupaj ne smejo presegati 49%. Ustanovitelji javnega gospodarskega zavoda imajo vrsto pravic, zlasti pa določajo pogoje za izvajanje dejavnosti, dajejo soglasje k statutu zavoda ter k notranji organizaciji in programom dela zavoda. Ustanovitelji odločajo tudi o cenah oziroma tarifah za uporabo javnih dobrin in sprejemajo poslovno poročilo, obračune in zaključni račun gospodarskega javnega zavoda.

Javni gospodarski zavod upravlja upravni odbor, poslovanje in delo gospodarskega javnega zavoda pa vodi direktor. Slednjega imenuje in razrešujejo ustanovitelji zavoda, če za to ni pooblaščen upravni odbor zavoda. Direktorja javnega zavoda imenujejo ustanovitelji za obdobje štirih let, ista oseba pa je lahko po preteku mandata ponovno imenovana. Pravice, obveznosti in odgovornosti direktorja pa ureja statut javnega gospodarskega zavoda (ZGJS, 17. - 24. člen).

2.1.2.3 Javno podjetje

Lokalna skupnost lahko zagotovi izvajanje lokalne gospodarske javne službe v obliki javnega podjetja, kadar gre za opravljanje ene ali več gospodarskih javnih služb večjega obsega ali kadar to narekuje narava monopolne dejavnosti, ki je določena kot gospodarska javna služba, gre pa za dejavnost, ki jo je mogoče opravljati profitno. Javno podjetje lahko ustanovi lokalna skupnost kot podjetje v lasti lokalne skupnosti (občine). Ker javno podjetje po veljavni ureditvi nima lastne statusne oblike, jo neposredno črpa iz ureditve gospodarskih družb, tako da se lahko ustanovi samo v eni od statusnih oblik pravnih subjektov, ki jih predvideva veljavni **Zakona o gospodarskih družbah /ZGD-1/** (Uradni list RS, št. 65/2009-UPB3, 33/2011, 91/2011, 32/2012, 57/2012, 44/2013-odl. US, 82/2013). Statusno se javno podjetje torej ne razlikuje od 'navadne' gospodarske družbe, bistvena razlika pa je samo v upravljaljskih upravičenjih, pri katerih imata država ali samoupravna lokalna skupnosti kot ustanoviteljici posebne ustanoviteljske pravice na takšnem podjetju, ki pa so sicer neodvisne od kapitalske strukture javnega podjetja. V teoriji statusnega prava se kot nesporno navaja stališče, da se lahko javno podjetje organizira v eni od oblik kapitalskih družb (d.d. ali d.o.o.).

Ustanovitelj javnega podjetja ima posebne pravice in sicer:

- določi posebne pogoje za izvajanje dejavnosti ter zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- odloča o cenah oziroma tarifah za uporabo javnih dobrin.

2.1.2.4 Koncesionirana gospodarska javna služba

Zakon o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ kot način izvajanja gospodarske javne službe predvideva tudi koncesijo. Koncesija je oblika zasebnega izvajanja javne službe. Koncesija je posebno dovoljenje in pooblastilo, ki ga da država ali lokalna skupnost osebi zasebnega prava za izvajanje javne službe.

S podelitvijo koncesije nastane koncesijsko razmerje v katerem nastopata koncedent (lokalna skupnost, ki podeli koncesijo) in koncesionar (oseba zasebnega ali javnega prava, ki izvaja javno službo). Koncesionar je lahko fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti, ki je predmet koncesionirane gospodarske javne službe. Če zakon ne določa drugače je lahko koncesionar tudi tuja oseba. Katero gospodarsko javno službo je možno opravljati na podlagi koncesije določa zakon ali odlok lokalne skupnosti.

Postopek za podelitev koncesije je dokaj zapleten. Najprej mora koncedent sprejeti akt o načinu izvajanja javne službe (odlok občine). V tem aktu naj bi bila že vnaprej sprejeta odločitev, da se neka gospodarska javna služba opravlja kot koncesionirana. Ta akt tudi ureja celoten režim

izvajanja javne službe. V njem je opredeljen javni interes na področju določene javne službe. Ta akt torej prinaša izključno javnopravne elemente (bodočega) koncesijskega razmerja.

Aktu o načinu izvajanja javne službe v primeru, da se je občina odločila za koncesijo, sledi koncesijski akt (odlok občine). S tem aktom se določi predmet in pogoje opravljanja gospodarske javne službe za posamezno koncesijo. S koncesijskim aktom se lahko da koncesionarju javno pooblastilo, če tako določa zakon. Koncesijski akt vsebuje:

- dejavnost ali zadeve, ki so predmet gospodarske javne službe,
- območje izvajanja gospodarske javne službe, uporabnike ter razmerja do uporabnikov,
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar,
- morebitna javna pooblastila koncesionarju,
- splošne pogoje za izvajanje gospodarske javne službe in za uporabo javnih dobrin, ki se z njo zagotavljajo,
- vrsto in obseg monopola ali način njegovega preprečevanja,
- začetek in čas trajanja koncesije,
- vire financiranja gospodarske javne službe,
- način plačila koncesionarja ali način plačila odškodnine za izvrševanje gospodarske javne službe oziroma varščine,
- nadzor nad izvajanjem gospodarske javne službe,
- prenehanje koncesijskega razmerja,
- organ, ki opravi izbor koncesionarja,
- organ, pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe,
- druge sestavine, potrebne za določitev in izvajanje gospodarske javne službe.

Pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar, so podlaga za kasnejši javni razpis, s katerim koncedent pridobi koncesionarja. Podlaga za javni razpis je koncesijski akt, s katerim se določita tudi oblika in postopek javnega razpisa. Javni razpis se objavi v uradnem listu Republike Slovenije. O izbiri koncesionarja odloči koncedent (občinska uprava) z upravno odločbo. Z izbranim koncesionarjem nato sklene koncedent (župan) koncesijsko pogodbo v pisni obliki. S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem koncesionirane gospodarske javne službe. Bistvene sestavine koncesijske pogodbe se nanašajo na način in roke plačil morebitne varščine, razmerja v zvezi s sredstvi, ki jih vložijo koncedent, dolžnost koncesionarja poročati koncedentu o vseh dejstvih in pojavih, ki utegnejo vplivati na izvajanje javne službe, način finančnega in strokovnega nadzora, pogodbene sankcije in način spreminjanja koncesijske pogodbe. O morebitnem sporu med koncedentom in koncesionarjem odloča redno sodišče.

Koncesijsko razmerje preneha **a)** s prenehanjem koncesijske pogodbe, **b)** z odkupom koncesije, **c)** z odvzemom koncesije in **d)** s prevzemom koncesionirane gospodarske javne službe v režijo.

Koncesijska pogodba preneha po preteku časa, za katerega je bila sklenjena, z odpovedjo, če je bila sklenjena za nedoločen čas ali z razdrtjem. Razlogi in pogoji za razdrtje, odpovedni rok in druge medsebojne pravice in obveznosti ob odpovedi ali razdrtju pogodbe pa se določijo v koncesijski pogodbi.

Z odkupom koncesije preneha koncesijsko razmerje tako, da koncesionar preneha opravljati javno službo, ki je predmet koncesije, koncedent pa v določenem obsegu prevzame objekte in naprave, ki jih je koncesionar zgradil ali drugače pridobil za namen izvajanja koncesionirane gospodarske javne službe. Odkup koncesije je možen samo, če je izrecno predviden v koncesijskem aktu ali v koncesijski pogodbi, s katero se določijo tudi način, obseg in pogoji odkupa. Zakon pa dopušča tudi možnost prisilnega odkupa koncesije. Ob prisilnem odkupu koncesije pa je koncedent dolžan plačati koncesionarju odškodnino, ki se določa po predpisih o razlastitvi.

Pri odvzemu koncesije lahko koncedent odvzame koncesionarju koncesijo, če le ta ne začne z opravljanjem koncesionirane gospodarske javne službe v za to določenem roku ali če je v javnem interesu, da se dejavnost preneha izvajati kot gospodarska javna služba ali kot koncesionirana

gospodarska javna služba. Pogoji za odvzem koncesije se določijo v koncesijskem aktu ali v koncesijski pogodbi. V primeru odvzema koncesije je koncedent dolžan koncesionarju plačati odškodnino, ki se določa po predpisih o razlastitvi.

Pod pogoji in na način, določenimi v koncesijskem aktu ali v koncesijski pogodbi lahko koncedent prevzame koncesionirano gospodarsko javno službo prevzame v režijo.

ZGJS določa, da lahko koncesionar prenese opravljanje koncesionirane gospodarske javne službe na drugo osebo. Slednje je mogoče samo, če je prenos predviden v koncesijski pogodbi v predvidenem obsegu. V nasprotnem primeru je prenos možen samo z dovoljenjem koncedenta. Koncedent pa lahko v celoti ali delno prenese opravljanje koncesionirane gospodarske javne službe samo v primerih, določenih z ZGJS ali zaradi razlogov, določenih v koncesijski pogodbi, drugače pa samo s soglasjem koncesionarja.

ZGJS pozna tudi obvezno koncesijo, kadar gre za določeno dejavnost, ki se opravlja kot gospodarska javna služba, opravljajo pa jo osebe zasebnega prava kot obvezen del svoje dejavnosti. Obvezna koncesija se izvajalcu naloži z upravno odločbo, za njeno opravljanje pa koncedent in koncesionar skleneta koncesijsko pogodbo.

Koncesionar mora opravljati koncesionirano gospodarsko javno službo v okviru objektivnih možnosti tudi ob nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile. V tem primeru ima koncesionar pravico zahtevati od koncedenta povračilo stroškov, ki so nastali zaradi opravljanja koncesionirane gospodarske javne službe v nepredvidljivih okoliščinah.

Koncesionar je v skladu z zakonom odgovoren za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem javne službe povzročijo pri njem zaposleni ljudje uporabnikom ali drugim osebam. Uporabnikom ali drugim osebam odgovarja subsidiarno za koncesionarja tudi koncedent, če s koncesijsko pogodbo ni dogovorjena drugačna vrsta odgovornosti.

2.1.3 Financiranje gospodarskih javnih služb

Gospodarske javne službe naj bi se načeloma financirale z zaračunavanjem storitev, ki jih plačujejo uporabniki javnih dobrin na podlagi vnaprej določenih tarif, taks, nadomestil ali povračil. Cene proizvoda ali storitve se oblikujejo in določajo na način in po postopku, ki ga določa zakon ali odlok lokalne skupnosti. Cene se lahko določijo diferencirano po kategorijah uporabnikov in količini porabljenih ali nujenih javnih dobrin ter rednosti njihove uporabe. Cene se lahko tudi subvencionirajo, pri čemer se z aktom, s katerim se določi subvencioniranje, določita tudi višina in vir subvencij. Tudi subvencije so lahko diferencirane po kategorijah uporabnikov in količini porabljenih ali nujenih javnih dobrin.

Gospodarske javne službe, s katerimi se zagotavljajo javne dobrine, katerih uporabniki niso določljivi ali katerih uporaba ni izmerljiva pa se financirajo iz sredstev proračuna.

Poleg navedenega pa lahko lokalna skupnost za financiranje lokalnih gospodarskih javnih služb predpiše tudi davek v skladu s predpisi, ki urejajo financiranje javne porabe in nalog lokalnih skupnosti.

Na tem mestu moramo opomniti, da morajo vsi izvajalci gospodarskih javnih služb voditi računovodstvo v skladu z računovodskimi standardi tako, da je možen stalen nadzor nad finančnim poslovanjem izvajalcev gospodarskih javnih služb. Izvajalci, ki imajo status pravne osebe, morajo imeti revidirane letne računovodske izkaze v skladu z zakonom. Pri reviziji se ugotavljajo zlasti namenskost, učinkovitost in racionalnost uporabe proračunskih sredstev.

2.1.4 Varstvo uporabnikov javnih dobrin

Za posamezno ali več gospodarskih javnih služb morajo občine ustanoviti telesa za varstvo uporabnikov javnih dobrin. Omenjena telesa sestavljajo predstavniki uporabnikov javnih dobrin. Telesa dajejo pripombe in predloge v zvezi z izvajanjem gospodarskih javnih služb pristojnim organom lokalne skupnosti, ki so jih dolžni o svojih stališčih in ukrepih obvestiti. Sestavo, delovno področje ter podrobnejše pravice telesa za varstvo uporabnikov javnih dobrin pa določi akt o njegovi ustanovitvi, s katerim se določi tudi organ, ki opravlja zanj administrativno strokovna opravila.

III. CILJI SPREJETJA ODLOKA

Cilj sprejetja Odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah v Mestni občini Murska Sobota je normativna ureditev delovanja lokalnih gospodarskih javnih služb občine, skladno z veljavnimi predpisi, navedenimi v točki II.te obrazložitve, s čimer se zasleduje cilj izboljšanja opravljanja izvirnih nalog občine v zvezi z zagotavljanjem izvajanja gospodarskih javnih služb.

IV. OCENA FINANČNIH IN DRUGIH POSLEDIC

Sprejetje odloka nima dodatnih finančnih posledic za proračun občine.

V. ZAKLJUČEK

Mestnemu svetu Mestne občine Murska Sobota predlagamo v sprejem z zakonodajo usklajeno besedilo Odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah v Mestni občini Murska Sobota, v I.obravnavi.

M. Sobota, dne 6.3.2015

Predlagatelj:

mag.Aleksander JEVŠEK
ŽUPAN